

Въ България преди освобождението кжшитѣ се освѣтяваха съ кандила и лоени свѣщи.

Първитѣ петролни лампи у насъ се явиха преди около 60 години.

* * *

Свѣщъта е малка газова фабрика. Отъ нагрѣването стеаринътъ или лойта отначало се топятъ, а следъ това се превръщатъ въ газове и пари, които виждаме, когато гасимъ свѣщъта. Горящитѣ газове и пари образуватъ пламъкъ.

Сжщото става и при лампата. Маслото и петролтъ се обръщатъ въ газове и пари, които се запалватъ и образуватъ пламъкъ.

Намѣрилъ се човѣкъ, комуто дошло на умъ, че горливъ газъ може да се получава не само отъ лой или масло, а и отъ нагрѣване на вжглища въ закритъ котелъ, кждето не може да проникне въздухъ. Получениятъ по такъвъ начинъ горливъ газъ ние можемъ да отведемъ по трѣби, кждето искаме. За да се пречисти отъ различни примѣси (смола и вода), той се прекарва презъ хладилници (въздушни или водни).

На времето си газътъ за горене направилъ на хората не по-малко впечатление отъ изобретението на радиото или аероплана въ наши дни.

Сега по всички голѣми градове има газови заводи. Газътъ тече по трѣби поставени въ земята, както водата — по водопроводитѣ.

Газътъ почналъ да се употребява не само за освѣтление, а и за кухненски машини. По улицитѣ вече свѣтѣли газови фенери, ала въ кжшитѣ все още било тъмно, защото свѣтилниятъ газъ билъ скѣпъ.

Лоената свѣщъ и маслената лампа, въпрѣки тѣхното лошо горене, продължавали да се употребяватъ по кжшитѣ, докато въ Франция била изнамѣрена „стеариновата свѣщъ“. Тя била посрещната съ възторгъ, и